

statsborgerskabet i et EU-land alene kan afgøres af landet selv.

Det danske forbehold blev altså i Edinburg-afgørelsen til på baggrund af en ganske konkret dansk frygt for, at EU fremover ville kunne blande sig i, hvem der blev statsborger i Danmark. Hensigten bag det danske forbehold om unionsborgerskabet, som det er formuleret, var dermed ikke forbundet med en generel udvikling af de sociale og udlændingeretlige regler, men er helt anderledes konkret. Og med Amsterdamtraktaten fra 1997 blev det danske forbehold, hvad angår unionsborgerskabet, overflødiggjort, eftersom det blev en del af EU's traktatgrundlag.

Siden har unionsborgerskabet blot været et supplement til det nationale statsborgerskab. Hvad der engang var et dansk forbehold, er altså blevet udstrakt til at gælde samtlige 27 medlemslande. Hensigten bag det danske forbehold er dermed i allerhøjeste grad opnået, og det er vi i Det Konservative Folkeparti faktisk ganske glade for. Det er altså ikke længere særlig relevant at diskutere betydningen af det danske forbehold for unionsborgerskabet.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at vi er af den opfattelse i Det Konservative Folkeparti, at en diskussion af de resterende tre danske forbehold er meget vigtigere end en diskussion af det her forbehold, der med god grund er blevet glemt. Det er ganske enkelt ikke længere relevant. Det er til gengæld de øvrige forbehold, der hæmmer den proaktive danske tilgang til EU, som vi Konservative er tilhængere af. De forbehold forhindrer en dansk militær indsats på Balkan, en deltagelse i det efterhånden veludviklede retlige samarbejde, og det udelukker os fra eurosamarbejdet med et betydelig økonomisk tab i form af en højere rente til følge. Sidst, men ikke mindst, udelukker forbeholdene Danmark fra aktiv og reel indflydelse på meget vigtige områder.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil gerne bede ordføreren forholde sig til to domme, som jeg går ud fra er omdelt i Europa-udvalget og ordføreren derfor er bekendt med, nemlig henholdsvis Browndommen fra 1986, hvori EF-Domstolen klart siger, at uddannelses-anliggender, altså spørgsmål om optagelse på

universiteter og retten dertil osv., retten til SU, alle de der ting, ikke er omfattet af EF-traktaten ifølge D'Hoopdoktrinen, og Grzelczykdommen, hvori man få år efter kommer frem til det præcis modsatte resultat med en henvisning til artikel 18, altså om unionsborgerskabet. Betyder det så, at unionsborgerskabet har været uden virkning, at det ikke har ført til noget, at det bare er sådan et kosmetisk raffinement, som stats- og regeringscheferne har puttet ind i traktaten, eller betyder det, at det reelt har ført til mere integration?

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Helle Sjelle (KF):

Nu synes jeg jo, at ordføreren først og fremmest skal finde ud af, hvad det er, ordføreren vil med den diskussion, vi har her i dag, hvor vi har forbeholdet for unionsborgerskabet til debat, for så vidt jeg er orienteret, har ordføreren for Dansk Folkeparti jo netop også fremsat forslag et om Domstolen, som kommer til debat her i Folketinget senere på måneden. Så jeg synes jo ligesom, man skal finde ud af, hvad det er, man vil drøfte her i dag.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal i den grad beklage. Jeg havde sådan set regnet med, at ordføreren i forbindelse med sin forberedelse havde læst forespørgslen, nemlig: »Vil udenrigsministeren redegøre for den udvikling, som unionsborgerskabet har undergået« osv. osv. Det er hermed også belyst for ordføreren.

Vi taler om udvikling af unionsborgerskabet, og i 1986, altså inden unionsborgerskabet træder i kraft, får vi en dom, der siger, at spørgsmål af uddannelsesmæssig karakter, retten til SU, retten til at blive optaget på universitetet osv., ikke er en del af EF-retten. Så får vi 10 år efter en dom, der direkte henviser til unionsborgerskabet og artikel 12 og siger, at det nu er en del af EF-retten. Jeg skal bare spørge igen: Tror den konservative ordfører stadig væk, at unionsborgerskabet ikke har haft nogen betydning?

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.